

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 17. lokakuuta 2016
(OR. en)

13342/16

ENV 660
CLIMA 140
AGRI 553
IND 213
PROCIV 69
RELEX 845
MED 51
DEVGEN 223

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Päivämäärä: 17. lokakuuta 2016

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Ed. asiak. nro: 12681/16 ENV 614 CLIMA 121 AGRI 508 IND 202 PROCIV 62
RELEX 802 MED 45 DEVGEN 208

Asia: Kestävä vesienhoito

– Neuvoston päätelmät (17. lokakuuta 2016)

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä neuvoston 3491. istunnossaan 17. lokakuuta 2016 hyväksymät päätelmät kestävästä vesienhoidosta.

Kestävä vesienhoito**– Neuvoston päätelmät –****EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO**

PALAUTTAA MIELEEN EU:n vesidiplomatiasta 22. heinäkuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät¹; suunnitelmasta Euroopan vesivarojen turvaamiseksi 17. joulukuuta 2012 annetut päätelmät²; vesivarojen suojelusta ja yhdenmukaisuudesta ja kestävästä vesienhoidosta Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella 21. kesäkuuta 2011 annetut päätelmät³; yhdenmukaisuudesta tulvienhallinnasta Euroopan unionissa 12. toukokuuta 2011 annetut päätelmät⁴; veden niukkuudesta, kuivuudesta ja ilmastomuutokseen sopeutumisesta 11. kesäkuuta 2010 annetut päätelmät⁵; veden niukkuudesta ja kuivuudesta 30. lokakuuta 2007 annetut päätelmät⁶; ja kiertotaloutta koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta 20. kesäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät⁷;

PALAUTTAA MIELEEN EU:n tärkeimmät vesipolitiikkaa koskevat säädökset, erityisesti EU:n vesipuitedirektiivin⁸, tulvadirektiivin⁹ sekä meristrategiapuitedirektiivin¹⁰;

PALAUTTAA MIELEEN vuoteen 2020 ulottuvan yleisen unionin ympäristöalan toimintaohjelman "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa"¹¹ sekä teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin¹² ja erityisesti niiden vettä koskevat säännökset;

PALAUTTAA MIELEEN aiheesta "Väliarviointi luonnon monimuotoisuutta koskevasta EU:n strategiasta vuoteen 2020" 16. joulukuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät¹³ ja erityisesti makeaa vettä ja merten biologista monimuotoisuutta koskevat kysymykset;

¹ Asiak. 12493/13.

² Asiak. 17872/12.

³ Asiak. 11308/11.

⁴ Asiak. 9241/11 + COR 1.

⁵ Asiak. 11061/10.

⁶ Asiak. 13888/07.

⁷ Asiak. 10518/16.

⁸ Direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000 (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁹ Direktiivi 2007/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2007 (EUVL L 288, 6.11.2007, s. 27).

¹⁰ Direktiivi 2008/56/EY, annettu 17. kesäkuuta 2008 (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

¹¹ Päätös 1386/2013/EU, annettu 20. marraskuuta 2013 (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

¹² Direktiivi 2010/75/EU, annettu 24. marraskuuta 2010 (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

¹³ Asiak. 14950/15.

PALAUTTAA MIELEEN vuoteen 2030 ulottuvan kestävän kehityksen toimintaohjelman ja sen kestävän kehityksen tavoitteet ja KOROSTAA sen vettä koskevia kohtia, erityisesti kestävän kehityksen tavoitetta 6 (Varmistaa veden saanti ja kestävä käyttö sekä sanitaatio kaikille), tavoitetta 13 (Toimia kiireellisesti ilmastonmuutosta ja sen vaikutuksia vastaan) ja tavoitetta 14 (Säilyttää meret ja merten tarjoamat luonnonvarat sekä edistää niiden kestävää käyttöä) ja niihin liittyviä alatavoitteita;

PALAUTTAA MIELEEN katastrofiriskien vähentämistä koskevan Sendain kehityksen 2015–2030, jolla pyritään muun muassa vahvistamaan yhteiskunnan ja ympäristön kestävyyttä, sekä vesihuoltoa koskevat OECD:n periaatteet, jotka OECD:n ministerineuvosto pani tyytyväisenä merkille kokouksessaan 4. kesäkuuta 2015;

PITÄÄ MYÖNTEISENÄ sitä, että YK:n vesistöyleissopimus¹⁴ on tullut voimaan ja että UNECE:n rajavesistösovimuksesta¹⁵ on tulossa maailmanlaajuinen väline; TOTEAA kummankin yleissopimuksen tärkeän roolin rajatylittävien vesistöjen kestävän hoidon edistämisessä ja helpottamisessa; ja KOROSTAA meriyleissopimusten roolia meristrategiapuitedirektiivin täytäntöönpanossa;

PALAUTTAA MIELEEN seitsemännen Maailman vesifoorumin lopputuloksen, jossa muun muassa todettiin, että veteen liittyviin haasteisiin on vastattava kiireellisesti ja kestävällä tavalla¹⁶, sekä Maailman talousfoorumin vuoden 2016 globaalin riskiraportin, jossa vesi on arvioitu kolmanneksi niistä kymmenestä suurimmasta riskitekijästä, joilla voi olla merkittävä haitallinen vaikutus yhteiskuntaan ja talouteen;

SEKÄ

1. TOTEAA, että Euroopan unionin vesistöihin kohdistuu paineita muun muassa veden pilaantumisen, veden kysynnän kasvun sekä maankäytön ja ilmastonmuutoksen nopeiden ja voimakkaiden vaikutusten vuoksi, mikä heikentää vesiturvallisuutta ja pahentaa kuivuuden ja veden niukkuuden aiheuttamia haittoja, etenkin Välimeren alueella, mutta yhä enemmän myös EU:n muilla alueilla;

¹⁴ YK:n yleissopimus kansainvälisten vesistöjen muuhun kuin liikennekäyttöön sovellettavista säännöistä (1997).

¹⁵ YK:n Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimus maasta toiseen ulottuvien vesistöjen ja kansainvälisten järvien suojelusta ja käytöstä (1992).

¹⁶ Seitsemännessä Maailman vesifoorumissa Gyeongjussa Korean tasavallassa 13. huhtikuuta 2015 hyväksytty ministerien julkilausuma.

2. TOTEAA, että ilmastonmuutos ja lisääntyneet rankkasateet sekä entistä intensiivisempi maankäyttö voivat aiheuttaa äkillisiä tulvia ja muuttaa tulvailmiöitä kaikkialla Euroopassa;
3. TOTEAA, että vaikka suuri osuus EU:n vesistöalueista on kahden tai useamman jäsenvaltion yhteisiä, EU:n alueet eroavat toisistaan maantieteellisesti, ympäristöltään ja ilmastoltaan, mikä vaikuttaa kaikkiin yhteiskunnan ja talouden osa-alueisiin, vesienhoito mukaan lukien; KOROSTAA, että toimenpiteissä on siksi oltava joustovaraa, jotta EU:n vesipolitiikan tavoitteet voitaisiin saavuttaa; ja TOTEAA, että koska yleispätevää ratkaisua ei ole, jäsenvaltioiden olisi mukautettava toimenpiteensä erityistarpeisiin ja -oloihin, kuitenkin EU:n lainsäädäntöä noudattaen;
4. KOROSTAA, että EU:n nykyistä vesipolitiikkaa on toteutettava täysimääräisesti johdonmukaisella ja tehokkaalla tavalla ja saavutettava EU:n vesiä koskevan säännösten tavoitteet, ja TÄHDENTÄÄ, että on tärkeää suojella vesistöjä niiden tilan heikkenemiseltä sekä varmistaa koko väestölle riittävä hyvälaatuisen veden saanti ja kaikki muu kestävä vedenkäyttö, erityisesti
 - edistämällä kestävää vedenkäyttöä, joka perustuu vesivarojen asianmukaiseen suojeluun ja hoitoon, ottaen huomioon sekä laatua että määrää koskevat näkökohdat;
 - suojelemalla kaikkia vesimuodostumia ja saattamalla ne vähitellen hyvään kuntoon vesiputedirektiivin päätavoitteiden mukaisesti;
 - edistämällä uusia yhdenmukaisia ja aiempaa tehokkaampia toimintatapoja taajamien jätevesien keruussa ja käsittelyssä;
5. ARVOSTAA tähänastista edistymistä ja PANEE MERKILLE vielä jäljellä olevat haasteet pyrittäessä kohti EU:n vesipolitiikan tavoitteita ja EU:n kaikkien vesien hyvää tilaa; PAINOTTAA johdonmukaisen politiikan merkitystä tässä asiassa; ja KOROSTAA, että EU:n vesipolitiikan tavoitteet, kestävä vedenkäyttö ja vesienhoito mukaan lukien, olisi integroitava paremmin muihin asiaankuuluviin politiikan aloihin, kuten elintarvikealaan, maatalouteen, kalastukseen, energia-alaan, liikenteeseen, teollisuuteen, alue- ja kaupunkisuunnitteluun ja matkailuun joka tasolla, ja myös olennaisiin EU:n rahoitusmekanismeihin;

6. KEHOTTAJAA jäsenvaltioita pyrkimään vihreän ja teknisen infrastruktuurin tasapainoiseen yhdistämiseen, kun ne valitsevat sopivia tapoja ja keinoja saavuttaa EU:n vesipolitiikan tavoitteet; PAINOTTAJAA, että vihreät infrastruktuuritoimet, kuten luonnolliset vedenpidätystoimet, voivat turvata ja tehostaa maiseman, maaperän ja akviferien vedenvarastoisimiskykyä ja täten pienentää tulvariskiä ja parantaa vesimuodostumien tilaa; ja TOTTAJAA, että kuivuuden ja tulvien torjuntaan saatetaan tarvita teknisiä infrastruktuuritoimia;
7. KOROSTAA kestävän kulutuksen ja tuotannon sekä kiertotalouden olevan olennaisia keinoja päästä luonnonvarojen kestävään käyttöön ja hoitoon, vesi ja jäteveden resurssit mukaan luettuina; ja PAINOTTAJAA, että kestävä vesienhoito ja vesienhoidon järkevä suunnittelu ovat kiertotalouteen siirtymisen edellytyksiä;
8. PITÄÄ TÄRKEÄNÄ, että EU:n talouden alat ja kansalaiset vähentävät vedenkulutustaan kestäväällä tavalla, ja KEHOTTAJAA jäsenvaltioita toteuttamaan asiaankuuluvia toimenpiteitä vedenkäytön tehostamiseksi kaikilla merkittävillä talouden aloilla, muun muassa
- varmistamalla, että veden hinnoittelupolitiikka on riittävä kannustin vesivarojen tehokkaaseen käyttöön;
 - investoimalla vesihävikin ja vuotojen vähentämiseen;
 - parantamalla vedenjakeluun tarkoitettuja järjestelmiä, vesitilinpito mukaan lukien;
 - luomalla ja kehittämällä täydentävää vesihuollon infrastruktuuria, ottaen huomioon olennaiset toimenpiteet, joilla voidaan torjua veden puutetta ja kuivuutta ja toisaalta sopeutua niihin sekä edistää vesitehokkuutta ja veden kysynnän hallintaa;
 - edistämällä innovatiivista teknologiaa ja käytäntöjä, jotka mahdollistavat veden kestävän ja tehokkaan käytön ja uudelleenkäytön, myös kastelujärjestelmissä, maataloudessa, teollisuudessa ja matkailussa;
 - edistämällä elinkaaren laskentavälineiden käyttöä, muun muassa julkisissa hankinnoissa;

- lisäämällä kuluttajien tietoisuutta vedenkäytön optimoinnin tarpeesta ja edistämällä siten veden säästämisen yleistymistä;
- syventämällä tietämystä ja tehostamalla tietojen keruuta ja analysointia, myös ilmastonmuutoksen vaikutuksesta ja ennakkovaroitusjärjestelmistä;
- parantamalla vesihallintoa sekä koko vesistöalueella että paikallisesti;

9. TÄHDENTÄÄ, että veden uudelleenkäyttö voi muiden vedensäästö- ja vesitehokkuustoimenpiteiden ohella olla tärkeä väline vesipulan torjumisessa ja ilmastonmuutokseen sopeutumisessa osana yhdennettyä vesienhoitoa; KEHOTTAJAA jäsenvaltioita toteuttamaan toimia veden uudelleenkäytön edistämiseksi, ottaen tarvittaessa huomioon kunkin alueen olot, ja varmistamaan samalla ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason, koska veden uudelleenkäytön edut voivat myös ilmetä rahansäästönä, ympäristönsuojeluna, lisäinvestointeina uuteen teknologiaan ja vihreiden työpaikkojen syntymisenä; KOROSTAA, että hyvin käsiteltyä taajamajätevettä voidaan käyttää uudelleen moniin tarkoituksiin maataloudessa, teollisissa sovelluksissa, kestävässä kaupunkisuunnittelussa ja ekosysteemien suojelussa; ja PANEE kiinnostuneena MERKILLE, että komissio aikoo esittää vuonna 2017 ehdotuksen veden uudelleenkäytön vähimmäislaatuvaatimuksista EU:ssa;
10. PAINOTTAA sitä, että vesistöalueet, tulvariskit ja kuivuuden huomioiva järkevä vesisuunnittelu ja kestävä vesienhoito ovat olennainen osa kestävästä kehityksestä, ja sen vuoksi on saatava mukaan kaikki merkittävät sidosryhmät, eli hallitusten lisäksi myös kansalaisyhteiskunta, tutkijat ja yksityissektori;
11. KOROSTAA, että rannikko- ja merivesiin kohdistuu myös meri- ja maalähtöisiä paineita, ja KEHOTTAJAA jäsenvaltioita toimittamaan ja panemaan täytäntöön mahdollisimman pian meristrategiapuiteidirektiivin mukaisia toimenpideohjelmia, jotka ovat kunnianhimoisia ja johdonmukaisia vesipuiteidirektiivin toimenpideohjelmien ja vesipiirien hoitosuunnitelmien sekä tulvariskien hallintasuunnitelmien kanssa, ja näin ollen edistämään merivesien osalta ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä;

12. KOROSTAA, että on tärkeää vahvistaa valtioiden rajojen yli ulottuvia vesistöjä koskevaa yhteistyötä toissijaisuusperiaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja vastavuoroisuuden pohjalta sekä EU:ssa että EU:n ja sen ulkopuolisten maiden välillä ja joki- tai vesistöalue- ja merikomissioissa, ja muiden kestäväää vedenkäyttöä ja vesienhoitoa, veden niukkuutta, tulvia ja kuivuutta käsittelevien merkittävien toimijoiden kanssa;
13. PYYTÄÄ komissiota ja jäsenvaltioita
- työskentelemään yhdessä vesiasioita koskevien EU:n lainsäädäntövälineiden sekä muiden välineiden, toimintapolitiikkojen ja nykyisten normien täytäntöön panemiseksi johdonmukaisella tavalla;
 - käyttämään innovatiivisia, tieteelliseen tietoon perustuvia ja kohdennettuja toimintatapoja vesivarojen kestävään käytön ja hoidon varmistamiseksi ja vesiympäristön tilan suojelemiseksi ja parantamiseksi EU:ssa;
14. TÄHDENTÄÄ vesipolitiikkadirektiivien tehokkaan yhteentoimivuuden ja johdonmukaisuuden merkitystä;
15. KOROSTAA, että vesipuitedirektiivi ja tulvadirektiivi ovat keskeisiä vesiasioita koskevia välineitä veden määrään ja laatuun kohdistuvien ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemisessä ja sopeutumistoimien toteuttamisessa;
16. PANEE MERKILLE, että komissio tarkistaa vesipuitedirektiiviä vuonna 2019 ja että valmisteluun varattu aika on lyhyt; ja PYYTÄÄ komissiota työskentelemään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa hyvissä ajoin ennen vesipuitedirektiivin vuonna 2019 tapahtuvaa tarkistusta oikea-aikaisten ja oikeudellisesti kestävien vaihtoehtojen kehittämiseksi, jotta mahdollistetaan jatkuva, kunnianhimoinen kansallinen täytäntöönpano vuoteen 2027 mennessä ja sen jälkeen, ottaen huomioon vesienhoidon suunnittelun nykyiset ja uudet haasteet.
-